

TEATR MUZYCZNY
OPERETKA WROCŁAWSKA

tekst: **Bertolt Brecht**, muzyka: **Kurt Weill**
OPERA ZA TRZY GROSZE

Die Dreigroschenoper

Prem. 24.8.2002

„Szanowni Państwo!

Za chwilę usłyszycie operę dla żebraków.

A ponieważ dzieło to wystawione zostało z tak wielkim przepychem, jaki tylko żebracy sobie wyobrazić potrafią, i ponieważ jednocześnie na tyle tanie być powinno, by również żebracy byli w stanie za nie zapłacić, nazwalismy ją „Operą za trzy grosze”!...

Bertolt Brecht/ Kurt Weill

Opera za trzy grosze (Die Dreigroschenoper)

Tekst

Bertolt Brecht

wg. Opery żebraczej Johna Gaya

Muzyka

Kurt Weill

Przekład libretta i songów

Roman Kotakowski

Reżyseria

Wojciech Kościelniak

Choreografia

Jarosław Staniek

Kierownictwo muzyczne

Piotr Dziubek

Scenografia

Grzegorz Policiński

Prapremiera światowa

Berlin, 31.VIII.1928 r. Theater am Schiffbauerdamm

Prapremiera polska

Warszawa, 17 V 1929 r. Teatr Polski

Kostiumy

Elżbieta Dyakowska

Przygotowanie chóru

Bogusława Orzechowska

Asystent reżysera

Cezary Studniak

Asystent choreografa

Krzysztof Gliszczyński

Przekład na podstawie:

Bertolt Brecht "Die Dreigroschenoper"

Edition Suhrkamp Verlag – wydanie pierwsze 1968

Uzupełnione na podstawie CD Weill / Brecht

"Die Dreigroschenoper"

1928 by Universal – Edition A.G.Wien

Suhrkamp Verlag - właściciel praw

OBSADA

Macheath – zwany też Mackiem Majchrem

Konrad Imiela / Kuba Szydłowski

Jonatan Jeremiasz Peachum - szef firmy "Przyjaciel żebraka"

Cezary Studniak

Celia Peachum – jego żona

Ewa Klaniecka / Elżbieta Okupska

Polly Peachum – jego córka

Karolina Adamczyk / Bogna Woźniak

Jackie Brown - szef londyńskiej policji

Mariusz Kiljan / Tomasz Więcek

Lucy Brown – jego córka

Marta Smuk / Ewa Szydło

Jenny Knajpiarka

Katarzyna Groniec / Iwona Stankiewicz / Małgorzata Szeptycka

Smith – Policjanci

Piotr Kamiński / Paweł Kamiński

Filch

Tomasz Sztonyk

Śpiewak podwórzowy

Sambor Dudziński / Janusz Radek

BANDA Macheath'a

Mateusz (zwany Kesz)

Andrzej Gałła

Kuba (zwany Rączką)

Roman Baranowicz

Robert (zwany Pilnik)

Marek Szydło

Ede (zwany Karawaniarz)

Wiesław Gawalek / Wojciech Ziembowski

Jimmy

Mirosław Owczarek / Bogdan Ryncarz

Walter

Witold Grochowski / Krzysztof Pajączkowski

Vixen

Magdalena Curyk / Maria Świniarska

Dolly

Magda Piotrowska / Monika Stępień

Betty

Arnika Dobras / Ewa Galusińska

Molly

Jolanta Andrzejewska

Robotnik

Michał Chorościński / Seweryn Wieczorek

Grupa taneczna

I żebrak

Jacek Gębura

II żebrak

Krzysztof Gliszczyński / Norbert Ples

III żebrak

Maciej Florek / Maciej Tuz

IV żebrak

Bartosz Figurski / Piotr Zgondek

Dziwka 1

Alla Potapova

Dziwka 2

Julia Trojan

Dziwka 3

Małgorzata Fijałkowska

Dziwka 4

Monika Urbaniak

Dziwka 5

Agnieszka Durzyńska / Magdalena Wiczkowska

.... człowiek posiada straszliwą zdolność - ma wolną wolę natychmiastowego obojętnienia."

Rafał Węgrzyniak

BRECHTOWSKI EFEKT OBCOŚCI

Podstawowym pojęciem estetyki teatralnej Bertolta Brechta jest *Verfremdungseffekt*, w skrócie nazywany V-effekt, po polsku zaś określane jako efekt obcości, wyobcowania albo osobliwości. Dzięki niemu oglądane na scenie zachowania czy sytuacje widz postrzega jako doskonale znane z codziennej rzeczywistości zarazem jednak budzą one jego zdumienie prowokując do krytycznego myślenia. „Sceniczny obraz operujący efektem obcości - tłumaczył Brecht - wyraża się tym, że przedmiot można wprawdzie rozpoznać, ale jednocześnie ukazuje się on jako coś obcego”. Brecht stosował cały arsenał środków służących temu celowi. Aby zobrazować współczesne konflikty jako dramatopisarz sięgał po historyczne tematy i wykorzystywał konwencje z dawnych epok lub egzotycznych kultur. W *Operze za trzy grosze* odbiciem rozprzężenia Republiki Weimarskiej uczynił dostosowany do realiów z okresu międzywojennego obraz Londynu z osiemnastowiecznej *Opery żebraczej* Johna Gaya. Zastosował przejęte z elżbietańskiego teatru tablice z oznaczeniem miejsca akcji i jej streszczeniem. W epilogu umieścił motyw niezgodny ze stylistyką przedstawienia, wywołujący dysonans i niespodziankę, czyli gońca królewskiego na jarmarcznym koniu. Z kolei songi śpiewane na proscenium, przed kurtynką, przerywały fabułę i dopełniały ją refleksjami. Brecht chciał, aby aktor na czas śpiewania niejako porzucił rolę, nie ukrywając swych przygotowań do wokalnego występu. Songi rozbiły iluzję sceniczną i przypominały o umowności widowiska. Brechtowi zależało bowiem, aby widzowie w trakcie oglądania przedstawienia nie wczuwali się w położenie postaci i nie współprzeżywali ich perypetii.

Dlatego Brecht domagał się od aktorów zmiany techniki gry. Sugerował, że aktor zamiast wcielać się całkowicie w postać, powinien jedynie demonstrować jej postępowanie. Zalecał, zwłaszcza na etapie prób, środki pomocne w uzyskaniu i zaznaczeniu dystansu między odtwórcą a postacią, takie jak mówienie o niej w trzeciej osobie, relacjonowanie zdarzeń w czasie przeszłym i wygłaszanie wraz z kwestiami wskazówek dramatopisarza. Wywołaniu efektu obcości mógł

też służyć szczególny sposób mówienia albo wyraziście zarysowany i charakterystyczny gest. Brecht pragnął aby aktorzy osiągalni formalną wirtuozerię właściwą aktorom chińskim, którzy uważnie obserwują własne ruchy na scenie. Nie identyfikując się z graną postacią aktor miał zajmować wobec niej stanowisko, ujawnić swój sąd o niej i pobudzić widza do podobnej oceny. Na rolę składała się zarówno imitacja stanów czy poczynań, jak i komentarz do nich. W charakterystyce postaci i jej zachowaniu aktorzy uwypuklali cechy lub elementy obyczajowości będące wytworem stosunków społecznych, choćby przejawem przynależności klasowej.

Przedstawienie, ukazując z perspektywy historycznej współczesną rzeczywistość i obnażając rządzące nią mechanizmy, uwarunkowane ekonomicznie lub politycznie, prezentowało zjawiska i typy znane widzowi z potocznego doświadczenia bynajmniej nie jako oczywiste i wieczne, lecz paradoksalne i tymczasowe. Inscenizacje Brechta stanowiły bowiem zastosowanie w teatrze metod „dialektyki materialistycznej”, traktującej życie społeczne jako proces pełen sprzeczności i podlegający nieustannym przemianom. Poddając w wątpliwość panujące stosunki starał się Brecht zachęcić widza do zajęcia wobec nich postawy krytycznej a nawet podjęcia działań mogących doprowadzić do ich zmiany. „Nowe efekty obcości - pisał Brecht w *Małym organon dla teatru* - mają z procesów, na które można wpłynąć społecznie, zdjąć tylko piętno czegoś dobrze znanego, broniące go je dziś przed interwencją widza.”

W *Operze za trzy grosze* Brecht, zgodnie ze swoimi lewicowymi przekonaniami, utrzymywał, że kapitaliści są większymi zbrodniarzami niż pospolici przestępcy. „Czymże jest wytrych - zastanawia się w więzieniu Mackie Majcher - wobec papierów spółki akcyjnej? Czymże jest ograbienie banku wobec założenia banku? Czym jest zamordowanie człowieka wobec wynajęcia człowieka”. Portretując bandytę jako typowego burżuja Brecht podważał z kolei „mieszkański porządek świata”. Podobnie dowodząc, że „człęk żyje tylko dzięki zbrodniom swym” zwracał uwagę na hipokryzję moralności chrześcijańskiej. Sloganiem „wpród żarcie, a potem moralność” Brecht przekonywał widzów, że bez zapewnienia wszystkim ludziom elementarnych warunków egzystencji nie wolno domagać się od nich przestrzegania prawa i zasad etycznych. Oczywiście Brecht nie eliminował z przedstawień emocji czy humoru. Wręcz przeciwnie posługiwał się z premedytacją, ale też z upodobaniem, formułą *songspiel* czyli musicalu, żeby przyciągnąć publiczność do teatru w istocie politycznego.

„Wielka jest podłość tego świata. I dlatego bez przerwy trzeba przebierać nogami, żeby w chwili nieuwagi nikt ich nie wyrwał spod bezradnego kałubka i nie ukradł.”

NIECO HISTORII

Poznali się około 1925 roku. Ich pierwszym wspólnym scenicznym przedsięwzięciem było dzieło określane mianem „opera-song” - *Mahagonny* (przerobione na *Wielkość i upadek miasta Mahagonny*), które miało swoją premierę w lipcu 1927r. Kolejnym – sensacja sezonu 1928 – *Opera za trzy grosze*. Bertolt Brecht (1898-1956) i Kurt Weill (1900-1950), bo o nich mowa, stali się tym samym bodaj jednym z najstynniejszych autorskich „teamów” w XX stuleciu. Ich współpraca zaowocowała jeszcze kilkoma innymi utworami, ale w popularności nic nie jest w stanie przebić *Die Dreigroschenoper*.

W czym tkwił fenomen *Opery*...? Przede wszystkim w tematyce. Znany z lewicowych poglądów Brecht poddaje druzgocącej krytyce formy życia społecznego w warunkach żarłocznego kapitalizmu, tworzy zjadliwą antyburżuazyjną satyrę, szkokuje dosadnym, soczystym językiem. Ukazuje silne kontrasty: biedę i bogactwo, porządek i korupcję, delikatność i cynizm. Ale nie poucza i nie moralizuje. Bez natrętnego dydaktyzmu po prostu mówi o sprawach zawsze aktualnych: o przemocy, łapownictwie, nędzy, zbrodni i pieniądzu.

Nowatorstwo *Opery*... tkwi również w warstwie muzycznej. Wyobraźnia dźwiękowa Weilla trafnie podkreśliła brechtowski sarkazm. Jest nieco przedrzeźniania, trochę muzyki w stylu kawiarnianym, szczypta jazzu. Są pseudoklasyczne chorały i celowy prymitywizm harmoniczny, a nawet, urągająca nieco podstawowym zasadom tej sztuki, instrumentacja. Znakiem firmowym zarówno tej opery, jak i też samej pary autorskiej Brecht / Weill, stały się ballady i songi utrzymane w stylu będącym swoistą syntezą piosenki kabaretowej i tanecznej, wyrażenie naznaczone jazem i okraszane popularnymi rytmami shimmy, fokstrota, tanga itd.

Historia zatoczyła koło. Bowiem pierwowzorem *Opery za trzy grosze* była *Opera żebracza* Johna Gaya z muzyką Johna Pepuscha – utwór, który w 1728 r. stał się satyrą na koturnową operę wioską, atakiem na układ sił politycznych w ówczesnym Londynie. Prześmiewcza i obrazoburcza *Opera żebracza*, określana też mianem opery balladowej, dała słuchaczom żywe dialogi przeplatane melodiami opartymi na popularnych piosenkach i tym samym odniosła ogromny sukces.

Opera za trzy grosze Brechta/ Weilla powtórzyła sukces swojej poprzedniczki. Świeci tryumfy – i to nie tylko na scenach muzycznych, ale i dramatycznych, co wynika z faktu przesunięcia punktu ciężkości z odpowiedzialności wokalne na sferę aktorską. *Opera za trzy grosze* trafiła również do filmu. Już w 1931 roku niemiecki reżyser, Georg Pabst, nakręcił film, w którym zagrali najlepsi aktorzy (również żona Weilla, Lotte Lenja). Potem *Opera*... doczekała się jeszcze raz ekranizacji – w Niemczech (1963r.) oraz w Stanach Zjednoczonych (1989 r.).

Polska prapremiera *Opery za trzy grosze* odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie (1929r.) w reżyserii Leona Schillera. Natomiast jej pierwsza powojenna realizacja miała miejsce w Teatrze Polskim we Wrocławiu (1957 r., reżyseria: Jakub Rotbaum). Rok później *Opera*... zainteresował się uczeń Brechta - Konrad Swinarski i wystawił to dzieło w warszawskim Teatrze Współczesnym. Trudno zresztą zliczyć wszystkie realizacje *Opery za trzy grosze*. Jest bowiem jedyną z najczęściej granych tytułów i nie straciła na aktualności do dziś – w świecie, w którym granice między przedstawicielami przestępczego podziemia a stróżami prawa stają się coraz bardziej zamazane, pieniądz jest podstawową wartością, a nędza – codziennością.

„Pomiędzy sztuką wzruszania a wyprowadzania z równowagi jest chyba oczywista różnica. Potrzebuję artystów! W dzisiejszych czasach jeszcze tylko artyści potrafią poruszyć serca. Jak ktoś dobrze pracuje, zdobywa aplauz. A jak ktoś nie ma żadnych pomysłów, to... na bruk. Nie przedłużamy kontraktu!”

OZŁOWIEKU, JAK MASZ ŻYĆ?

Kiedy Władysław Broniewski dokonywał pierwszego polskiego przekładu songów Bertolta Brechta i Kurta Weilla z *Opery za trzy grosze* Europa stała u progu Wielkiego Kryzysu. Nadzieje związane z zakończeniem wojny, z nowym europejskim ładem, z gwałtownym rozwojem techniki i przemysłu legły w gruzach. W Niemczech coraz śmielej poczynali sobie faszyści, w Polsce upadł romantyczny mit wspólnej, sprawiedliwej ojczyzny, mit demokratycznego parlamentaryzmu. Wszecchobecne było bezrobocie i nędza. Gwałtownie rozwijała się przestępczość, korupcja, protekcjonalizm, politykierstwo, żebractwo... Pytanie „Bo z czego żyje człek?” było krzykiem upokorzonych, poniżonych, zepchniętych na dno rozpacz.

Siedemdziesiąt cztery lata później pytanie to nie brzmi wcale anachronicznie. Zmienił się język polski, zmienił się świat, ale sytuacja społeczna w Polsce jest nieomal identyczna - brak nadziei, upadek moralny, przestępczość, bezrobocie, korupcja, protekcjonizm, politykierstwo... Na ulicach żebrzą starcy i dzieci, przytulki nie mogą pomieścić bezdomnych.

„Człowieku, jak masz żyć?” – mimo zmienionej formy filologicznej to pytanie nie traci, niestety, aktualności! Pracując nad nowym przekładem *Opery za trzy grosze* starałem się więc zachować wierność nie tylko tekstowi Bertolta Brechta, nie tylko muzycznej frazie Kurta Weilla, ale przede wszystkim kontekstowi społecznemu utworu. Pierwsze wersje songów powstały przed dziesięć laty na zamówienie Wojciecha Kościelniaka do jego recytalu pt. *Efekt obcości*. Całą *Operę* w nowej językowej wersji zrealizował Jacek Bunsch w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu i jego lingwistycznym uwagom przekład wiele zawdzięcza. Specjalnym wydarzeniem w dziejach polskich wersji songów Brechtowskich – nie tylko z *Opery za trzy grosze* – jest płyta Kazika Staszewskiego pt. *Melodie Kurta Weilla i coś ponadto*. Dla potrzeb realizacji premiery w Teatrze Muzycznym-Operetki Wrocławskiej przyjąłem dodatkowe zobowiązanie korekt tekstowych realizowanych bezpośrednio podczas prób muzycznych i interpretacyjnych, przyjmując – podobnie jak Brecht i Weill przy realizacji prapremiery światowej – uwagi fonetyczne i artykulacyjne reżysera, aktorów i szefa muzycznego, tak by teksty songów nie tracąc semantycznej paralelności z oryginałem, dawały możliwość swobodnej ekspresji scenicznej, a jednocześnie były po prostu dobrymi polskimi wierszami. Bez wątplenia na ostateczne brzmienie tych songów miała też wpływ poetyka pieśni Toma Waitsa i Nicka Cave’a – wybitnych wokalistów, kompozytorów i poetów, którzy twórczo nawiązują do Brechta i Weilla. Język ich ballad jest bez wątpienia współczesnym odpowiednikiem języka niemieckich ekspresjonistów, z którego wywodzi się *Opera za trzy grosze*. Ten język bulwersuje, szkokuje, zmusza do myślenia.

REALIZATORZY

Wojciech Kościelniak

Aktor, reżyser, pedagog. Absolwent PWST im. L. Solskiego w Krakowie, Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu. Od IV roku studiów występował na scenach teatralnych - najpierw w Teatrze im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze, a następnie w latach 1988-2001 należał do zespołu aktorskiego Teatru Polskiego we Wrocławiu. Od 2000 r. jest dyrektorem Artystycznym Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Francuskiej w Lubinie. Od 1997 r. do kwietnia 1998 r. był Dyrektorem Artystycznym *Teatru Nr 12* przy Centrum Sztuki „Impart” we Wrocławiu. Ważniejsze dokonania aktorskie obejmują: rolę *Sergiusza* w spektaklu *Platonów* wg Czechowa, w reż. J. Jarockiego, rolę

Mercutio w spektaklu *Romeo i Julia* W. Shakespeara, w reż. T. Bradeckiego, rolę *Johannesa* w spektaklu *Dama z Jednoróżcem*, w reż. K. Lupy oraz rolę *Anatola* w spektaklu *Historia PRL-u według Mrożka*, w reż. J. Jarockiego. Od 1995 r. zajmuje się zawodowo reżyserią muzycznych spektakli teatralnych, koncertów piosenki aktorskiej oraz widowisk telewizyjnych: *Syrena Elektro* w Teatrze K-2 we Wrocławiu, na Przeglądach Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu - *Księżyc frajer* (XVII PPA), *Koncert Galowy* pt. „La-la-la-la” (XVIII PPA), spektakl muzyczny *Kombinat* (XXIII PPA) – także emisja w II Programie TVP. Ponadto widowiska i koncerty telewizyjne m.in.: *Niech no tylko zakwitną jabłonie* (Teatr Telewizji dla I Programu TVP). Reżyser musicalu *Hair* oraz trans-opery *Sen nocy letniej* w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Za swoje dokonania zawodowe i artystyczne otrzymał liczne nagrody. Jest laureatem *Brazowych i Srebrnych Iglis* w plebiscytach *Słowa Polskiego*. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą tworzącą PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

Jarosław Staniek

Choreograf, tancerz. Przygodę z tańcem zaczynał jako tancerz breakdance zdobywając mistrzostwo Polski w tej kategorii tanecznej w 1984, 85 i 86 r. Profesjonalnie debiutował jako tancerz w Teatrze Syrena w Warszawie gdzie zetknął się z tańcem klasycznym i nowoczesnym. W 1986 r. otrzymuje dyplom tancerza estradowego. W latach 1989-98 tworzy i prowadzi grupę taneczną P'89. Pierwszą dużą pracą teatralną była choreografia spektaklu *West Side Story* w Teatrze Muzycznym w Gdyni w 1992 r. Od 1998 r. działa jako niezależny choreograf, tworząc widowiska teatralne, musicale oraz koncerty z udziałem największych gwiazd m.in.: Nicka Cave'a, Dany Dax, Bridgewater, Leszka Możdżera, Edyty Górniak, Justyny Steczkowskiej, Mietka Szcześniaka oraz reżyserów: Piotra Szulkina, Roberta Glińskiego, Jerzego Bielunasa, a w szczególności Wojciecha Kościelniaka. Stworzył choreografie do ponad 30 spektakli teatralnych oraz widowisk wystawianych w Polsce, Holandii, Grecji, Niemczech i Austrii. Są to m.in.: 1999 - *Ballady Młodych* w PPA we Wrocławiu, 2000 - *Jesus Christ Superstar* - Teatr Rozrywki w Łodzi, 1999 - *Hair*, 2000 - *Sen nocy letniej* (Teatr Muzyczny w Gdyni), 2002 - *Kombinat* - XXIII PPA we Wrocławiu.

Roman Kofakowski

Kompozytor, dramaturg, scenarzysta, poeta, tłumacz. Jako autor i wykonawca zdobywał nagrody na Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie (1981), wrocławskim PPA (1984), Festiwalu Polskiej Estrady w Łodzi (1987), Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu (1981, 1984, 1986, 1988, 1996). Jest laureatem Nagrody Miasta Wrocławia (1988), Nagrody Prometeusza (1999), Nagrody Civitas Christiana im. Włodzimierza Pietrzaka (2002). Przekładał pieśni Okudźawy, Wysockiego, anonimowe piosenki syberyjskie, songi Brechta i Weilla, Kurta Tucholsky'ego i niemieckich ekspresjonistów, Stinga i Toma Waitsa. Opublikował tomy poezji *Piosenki ocenzone* (1986), *Droga Krzyżowa - transmisja* (1992), płyty *Przypowieść błękitna* (1986), *Autodafe* (1994), *Semper fidelis* (1997), *Stwarzanie świata* (1997), *Kłęk przed przyjacielem* (2001), *Melodie Kurta Weilla* (Kazik Staszewski 2001), *Alkimja* (Justyna Steczkowska 2002). Ważniejsze realizacje teatralne i telewizyjne to: *Przygody Tomka Sawana* (1988), *Droga Krzyżowa - transmisja* (1996), *Przypowieść błękitna* (1997), *Piosenki Geografa Gershwina* (1997), *Ballady morderców* Nicka Cave'a (1998), *Księga dzungli* (1998), *Honorificabilitudinitatibus* (2000), *Dialogi Karmelitank* - opera Francisca Poulenca (2000), *Przygody Hucka Finna, czyli o czym dziś napisalby Mark Twain* (2001), *Gallus Wratislavianus* (2001), *Męczyczna, który pomylili swoją żonę z kapeluszem* - opera kameralna Michała Nymena (2002), *Pięciu braci Moe* - musical Louisa Jordana (2002).

Elżbieta Dyakowska

Kostiumolog. Związane głównie z Ośrodkiem TV Kraków. Pracę w tym zawodzie rozpoczęła od programów reżyserowanych m.in. przez: Andrzeja Maja, Michała Bobrowskiego, Krzysztofa Jasłara, Wojciecha Kościelniaka, Elżbietę Wrotek i innych. Realizacje programów telewizyjnych z Wojciechem Kościelniakiem zaowocowały współpracą w Teatrze Muzycznym w Gdyni przy musicalu *Hair* i trans-opery *Sen Nocy Letniej*.

Grzegorz Polciński

Absolwent ASP w Krakowie. Autor scenografii telewizyjnych - głównie koncertów i programów muzycznych. Współpracuje bądź współpracował ze Stanisławem Tymem, Krzysztofem Jasłarem, Zbigniewem Górnym, Krzysztofem Jasińskim. W Teatrze Muzycznym w Gdyni. W Teatrze Muzycznym w Gdyni stworzył scenografię do *Hair* i *Snu nocy letniej* w reżyserii Wojciecha Kościelniaka.

Piotr Dziubek

Absolwent Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie akordeonu. Obecnie zatrudniony w macierzystej uczelni, gdzie prowadzi klasę tego instrumentu oraz we Wrocławskiej Szkole Jazzowej założonej przez Zbigniewa Czwojgę. Laureat nagród na wielu konkursach a m.in. na Międzynarodowych Konkursach Akordeonowych w Klingenthal (Niemcy) i w Castelfidardo (Włochy) - III Nagrody. Jako muzyk brał udział w wielu ważnych festiwalach muzycznych w Polsce. Są to m. in. Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej (1994, 2002), PPA (2000, 2001, 2002), Przystanek Woodstock (1998, 1999, 2000), Jazz nad Odrą (1998, 1999), Blues nad Bobrem (1999, 2000). W swoim dorobku artystycznym posiada wiele prawykonań utworów kompozytorów polskich i zagranicznych zarówno na instrument solo jak też z towarzyszeniem zespołów kameralnych i orkiestr. Współpracował z *Big-Bandem* Aleksandra Mazura, Justyną Steczkowską, *Swawolnym Dyziem*, Pawłem Kukizem, Mateuszem Pospieszalskim, Konradem Imiela, Markiem Bałatą, Ewą Urygą, Robertem Szydło, *Salted Peanuts*, Leszkiem Biłłkiem. W 2001 r. wyprodukował wraz z gronem przyjaciół swoją pierwszą płytę.

Renata Orzechowska

Absolwentka Akademii Muzycznej we Wrocławiu i Studiów Chormistrzowskich bydgoskiej AM. Od 1983 r. dyrygent, a od 1993 r. kierownik chóru Teatru Muzycznego - Operetki Wrocławskiej. Realizator i współrealizator wielu przedstawień baletowych, operetkowych i musicalowych, m.in.: *Pinokio*, *Mały czarodziejski flet*, *Księga dżungli*, *Wasoski wujek*, *La Guindilla*, *Wiktoria i jej huzyr*, *Student zebrał*, *Wiedeńska królowa*, *Ptasznik z Tyrolu*, *My Fair Lady*, *Skrzypek na dachu*, *Cabaret*, *Zorba*, *Sztukmistrz z Lublina*. W latach 1982-94 dyrygent Chóru Żeńskiego UW. Od 1991 r. pracownik, obecnie adiunkt, wrocławskiej Akademii Muzycznej. W 1995 r. objęła kierownictwo artystyczne Chóru Akademickiego *Feichtinum*. Uhonorowana nagrodą JM Rektora AM za działalność dyrygencką oraz wyróżniona przez Ministra Kultury i Sztuki odznaką *Zasłużony Działacz Kultury*.

„Bo co z wolności, gdy wszystkiego brak? Kto poznał luksus, ten zna życia smak!”

Konrad Imiela

Etatowo związany od 1994 r. z Teatrem Polskim we Wrocławiu. Bogaty dorobek artystyczny obejmuje liczne role teatralne, filmowe, współpracę z telewizją, recitale autorskie. Za ważniejsze fakty artystyczne należy uznać: w 1992 r. - rolę Młodego Franza w *Pulapce* T. Różewicza. W latach 1992-1995 prowadzenie programu, udział w piosenkach i innych materiałach ogólnopolskiego programu TV dla młodzieży pt. *Truskawkowe Studio*. W 1994 r. wyróżnienie w Konkursie XV-go PPA oraz II-ga nagrodę w Kabaretonie

Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W 1995 spektakl - recital Sceny Promocji XVI-go Przeglądu Piosenki Aktorskiej, pt. *Rybi puzon*, złożony z piosenek Toma Waits'a, zgodnie uznany przez krytykę za wydarzenie artystyczne tego Przeglądu; w 1996 r. - rolę Wołodii w serialu TV *Stawa i Chwała*; w 2000 - scenariusz, reżyserię i główną rolę w spektaklu *MC MAYAK* opartym na poezji W. Majakowskiego; w 2001 - rolę Chamisa w filmie *W pustyni i w puszczy*; w 2002 r. - główną rolę Danny'ego Zuko w musicalu *Grease* w Teatrze Roma oraz recital pt. *Śpiewa Konrad Imiela* - XXIII PPA we Wrocławiu.

Karolina Adamczyk

Aktorka, absolwentka Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Debiutuje w Teatrze Miejskim im. W. Gombrowicza w Gdyni rolą Klary w *Ślubach panińskich* i z tym Teatrem związana jest na stałe. Zagrała wiele znaczących ról: m.in. Ismenę w *Antygonie*, Ankę w *Zabić to mało*, Alę w *Tangu*, Julię w *Romeo i Julii*. Uehonorowana w 2000 r. Pomorską Nagrodą Artystyczną „Gryf Pomorski” za Debiut Roku.

Bogna Woźniak

Absolwentka PWST im. L. Solskiego w Krakowie, Wydział Zamiejscowe we Wrocławiu PWST we Wrocławiu oraz PSM II st. w klasie śpiewu solowego. W latach 2000-2001 brała udział w spektaklu muzycznym Teatru K2 we Wrocławiu: *MC MAYAK*. Rola Maman Brigitte w spektaklu: *Przygody Hucka Finn'a* w Teatrze Polskim we Wrocławiu, Tytani-Hipolity w trans-operze *Sen nocy letniej* w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Brała udział w spektaklu *Chicago* w teatrze Komedia w Warszawie. W marcu 2002 zdobyła II miejsce i Nagrodę Publiczności na PPA we Wrocławiu.

Kuba Szydłowski

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Za dyplomową rolę Clauda Bukowskiego z musicalu HAIR otrzymał nagrodę Marszałka Województwa Zachodnio-Pomorskiego, za debiut 1999. Obecnie gra Lizandra w gdynińskiej inscenizacji *Snu nocy letniej* w reż. W. Kościelniaka. Zagrał Bernarda w niemieckiej inscenizacji *West Side Story*. Jest aktorem warszawskiej sceny muzycznej. Można go zobaczyć m.in. w musicalu *Grease*. Brał udział w koncercie *Kombinat* podczas PPA we Wrocławiu. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą artystyczną PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

Cezary Studniak

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Od 1997 r. aktor Teatru Muzycznego w Gdyni. Posiada w dorobku artystycznym role filmowe, dramatyczne i musicalowe: m.in.: *Thenardeir* w *Les Misérables* (reż. J. Gruz), *George Berger* w *Hair* (reż. W. Kościelniak), za którą otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdyni w 1999 r.; *Tezeusz-Oberon* w *Snie nocy letniej* (reż. W. Kościelniak). Brał udział w widowisku *Kombinat* podczas PPA. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą artystyczną PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

Mariusz Kiljan

Aktor Teatru Polskiego we Wrocławiu znany m.in. z takich ról teatralnych jak: *Gregor Samsa* z *Przemiany* Kafki, *Puk* ze *Snu nocy letniej* Szekspira, czy *Glumow* z *Naszego człowieka* Ostrowskiego. Za te właśnie role otrzymał nagrodę prezydenta miasta Wrocławia. Zdobywca Grand Prix na XV PPA; związany z Przeglądem Piosenki Aktorskiej aż do dziś. Obecnie możemy zobaczyć go na deskach Teatru Polskiego w *Przypadku Klary*, *Czwartej siostrze* i innych.

ARTYŚCI

Ewa Klamecka

Absolwentka wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Solistka Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej od 1981 r. W swoim repertuarze posiada czołowe partie operetkowe i musicalowe. Śpiewa zarówno w Polsce jak i za granicą - w Kanadzie, Niemczech, Holandii, Ukrainie. Laureatka *Srebrnej Iglicy* (1988, 1997), *Brązowej Iglicy* (2000 r.). W 2000 r. otrzymała nagrodę ZASP za wybitne osiągnięcia w sztuce wokalno-aktorskiej i za całokształt pracy artystycznej. W swoim dorobku posiada bogaty repertuar koncertowy (z dziedziny kameralistyki).

Elżbieta Okupska

Aktorka związana z Teatrem Rozrywkowym w Chorzowie. Laureatka wrocławskiego Przeglądu Piosenki Aktorskiej 1984 r. Predystynowana do ról charakterystycznych, zarówno komediowo-groteskowych, jak i nasyconych dramatyzmem. Stworzyła wiele intrygujących postaci scenicznych poczynając od *Nikiforów* E. Redlińskiego (debiut dramatyczny). Ma na swoim koncie role w dramatach, musicalach, spektaklach dla dzieci, rock-operze, tragifarsach. Laureatka *Złoty Masek* i *Plebiscytów Publiczności*. Nominowana do nagrody aktorskiej na Festiwalu Filmowym w Gdyni za drugoplanową rolę w filmie *Wojaczek* w reż. Lecha Majewskiego.

Tomasz Więcek

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni i Akademii Muzycznej w Gdańsku na Wydziale Wokalno-Aktorskim. Posiada w dorobku artystycznym szereg ról w musicalach, operach, rock-operach. Śpiewał w oratorium *Nieszpory Ludzmierskie* z muzyką J.K. Pawłuskiewicza. Występował w musicalach: *Evita*, *Czarodziej z krainy Oz*, *West Side Story*, *Atlantyl*, *Wichrowe wzgorza*, *Hair* oraz w trans-operze *Sen nocy letniej*. Jest obecnie solistą teatru Muzycznego w Gdyni.

Marta Smuk

Debiutuje w 1999 r. rolą Dione w musicalu *Hair* w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Występuje w Teatrze Muzycznym ROMA w musicalach *Miss Sajgon* (Mimi) oraz *Grease* (Jan). Laureatka telewizyjnego programu *Czas na sukces* (1995 r.) z udziałem Szeslawa Niemięna.

Ewa Szydło

Ukończyła studia na Wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu (1986 r.) w klasie śpiewu Felicji Jagodzinskiej. Od 1986 r. solistka Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. Kreuje pierwszoplanowe role sopranowe i koloraturowe. W repertuarze posiada klasykę operetkową, musicale i pieśni. W 1996 r. wyróżniona *Złotą Iglicą* w plebiscycie publiczności, w 2000 r. - *Srebrną*.

„I wy musicie się pogodzić z tym, że człowiek przetrwał dzięki zbrodniom swym!”

Katarzyna Groniec

Piosenkarka i aktorka młodego pokolenia. Przez krytyków okrzyknięta następczynią niedoścignionej Ewy Demarczyk. *Bravuro* weszła na polską scenę muzyczną jako niezapomniana odtwórczyni głównej roli w kultowym musicalu *Metro*. Przez kolejne lata swoje losy zawodowe związała z warszawskim teatrem Studio Buffo, gdzie wystąpiła w wielu popularnych spektaklach muzycznych (*Do grającej szafy grosik wrzucił. Ołok nas, Tyle miłości*). W 1997 r. zdobyła Grand Prix oraz Nagrodę Dziennikarzy na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. W tym samym roku otrzymała prestiżowy tytuł Osobowości Roku. Obecnie współpracuje z warszawskimi teatrami Scena Prezentacji, Roma (musical *Piotrus Pan*) oraz z Teatrem Ateneum (*Trzy razy Paf* w reżyserii Artura Barcisia). W 2000 r. ukazała się jej pierwsza solowa płyta pt. *Mężczyźni*. Jej producentem, aranżerem muzycznym a także autorem większości tekstów i muzyki był Grzegorz Ciecchowski. We wrześniu 2002 r. ukazała się kolejna płyta artystki pt. *Poste Restante*.

Iwona Stankiewicz

Absolwentka Wydziału Lalkarskiego PWST im. L. Solskiego w Krakowie – Wydziału Zamiejscowe we Wrocławiu. W latach 1983-87 związana ze „Sceną Czerdzieści i Cztery” (Teatrem Podziemnym). W latach 1986 – 1991 występuje w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu (m.in. *Sztukmistrz z Lublina, Słub*). Gościnnie występuje w Teatrze Dramatycznym w Legnicy. Z Teatrem Muzycznym – Operetką Wrocławską związana w latach 1991-91 i od 1995 r. do chwili obecnej. Ma w swoim dorobku kilkadziesiąt ról dramatycznych. Laureatka *Srebrnej Iglicy* z 1998 r.

Małgorzata Szeptycka

Absolwentka PWST we Wrocławiu. Debiut na scenie kameralnej Teatru Polskiego we Wrocławiu spektaklem *Justyna czyli niedole cnoty* wg Markiza de Sade. Debiut telewizyjny – adaptacja opowiadań Witolda Gombrowicza *Kosmos* w reżyserii E. Korina. Kolejne znaczące przedstawienia (na scenie Teatru Polskiego) to: *Dzieci Arbatu, Śmierć Dantona, Gwiazda*. W latach 1989-1992 współpracowała w charakterze choreografa z niemiecką grupą musicalową *Wir 18*. Od 1993 r. solistka Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. Grała główną rolę w *Koligowanym dla telewizji* Polsat serialu *Lata i dni* w reżyserii Waldemara Krzystika.

Paweł Kamiński

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. W dorobku artystycznym posiada liczne role teatralne i musicalowe (*Burza, Hair, Sen nocy letniej, Skrzypek na dachu, Nędzacy, Muzykoterapia, Fantastics, Cabaret, West Side Story, Karmaniola, W małym dworku*), filmowe (*Spis cudzołóżnic, Prawo ojca, Miodowe lata, Wtorek, Przygody Karolci*), udział w koncertach (Kombinat, Weill 2000) i nagraniach teledysków (*Ajrisz – T.Love, Mars atakuje – K. Staszewski*). Współtwórca niezależnej inicjatywy artystycznej PUB 700 powstałej w Gdyni w 1999 r. W 2000 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdyni za osiągnięcia w pracy scenicznej.

Piotr Kamiński

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. W dorobku artystycznym posiada liczne role teatralne i musicalowe (*Burza, Hair, Sen nocy letniej, Skrzypek na dachu, Nędzacy, Muzykoterapia, Fantastics, Cabaret, West Side Story, Karmaniola, W małym dworku*), filmowe (*Spis cudzołóżnic, Prawo ojca, Miodowe lata, Wtorek, Przygody Karolci*), udział w koncertach (Kombinat, Weill 2000) i nagraniach teledysków (*Ajrisz – T.Love, Mars atakuje – K. Staszewski*). Współtwórca niezależnej inicjatywy artystycznej PUB 700 powstałej w Gdyni.

Tomasz Sztyryk

Ukończył studia we wrocławskiej Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego na wydziale Wokalno-Aktorskim w klasie śpiewu prof. Eugeniusza Sasiadka (1994 r.). Współpracował z Lechem Terpilowskim i jego *Kompanią Teatru Muzycznego* oraz, w latach 1992-94, z prywatnym zespołem teatralnym *Arka*, gdzie m.in. zagrał w *Don Kichocie* w reż. Jacka Glomba i w *Śpiącej królownie* w reż. Bogusława Kierca. Na ostatnim roku studiów (1994 r.) związał się z Teatrem Muzycznym – Operetką Wrocławską, gdzie jeszcze przed dyplomem zagrał rolę Barnaby w *Hello, Dolly!*.

Sambor Dudziński

Człowiek orkiestra: aktor, performer, muzyk, kompozytor. Prowadzi aktywne działania artystyczne. Złoty wiele nagród przewidzianych za „odstępstwa od stereotypów interpretacji i kompozycji” np.: III miejsce i nagroda za kompozycję na XX PPA (1999), I wyróżnienie i Nagrodę Dziennikarzy na FPP „Debiuty” – Opole (2000), I nagrodę na I Festiwalu Piosenki Zjednoczonej Europy (2001), Grand Prix na II Festiwalu Sztuki Estradowej w Warszawie (2001).

Jest pomysłodawcą widowiska muzycznego *Etniczna symfonia perkusyjna* (Wrocław 2000), happeningu *Manifest czasu - 40 tys. dzwoniących budzików* (Sylwester 2000 - Wrocław). W latach 1983-2002 pracuje w Teatrze Performer - rodzinnym teatrze Dudzińskich. Wystąpił w widowisku *Kombinat* w reż. W. Kościelniaka. Stypendysta MKiDN w 2002 r.

Janusz Radek

Występuje w teatrach Krakowa, Gdyni, Chorzowa. Za rolę Judasza w rock-operze *Jesus Christ Superstar* otrzymał Złotą Maskę. Grał Puka w trans-operze *Sen nocy letniej* w reż. W. Kościelniaka. Jest uczestnikiem i laureatem festiwalu - Spotkania Zamkowe Śpiewających Poezji w Czarnynie (I nagroda), Studencki Festiwal Piosenki w Krakowie (III nagroda), FPP w Opolu – koncert *Kraina Łagodności*. Współpracował z J.K. Pawłuskiewiczem jako solista w realizacji jego *Ogrodów Józafata*. W 1997 r. ukazała się płyta zespołu Zanderhaus wierząca jego współpracę z Piotrem Zanderem i Andrzejem Mogielnickim. Artysta koncertuje w *Piwnicy pod Baranami*.

Andrzej Galla

Aktor, reżyser. W czasie studiów występuje w teatrze *Kolumbus*. Od 1981 r. pracował w teatrach w Górzowie, Zielonej Górze, Wrocławiu (Teatr Współczesny), Toruniu. W 1989 r. został zaproszony do współpracy w Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej. Od 1992 r. związuje się z Teatrem Dramatycznym w Wałbrzychu, gdzie gra i reżyseruje. W 1997 r. zdaje państwowy egzamin reżyserski otrzymując licencję zawodowego reżysera teatralnego. Do tej pory ma na swoim koncie ok. 100 ról teatralnych i filmowych oraz 15 realizacji reżyserskich.

„Naturalnie padać z głodu należy wyłącznie przed domem bogacza.”

Roman Baranowicz

Pracę artystyczną rozpoczął w 1949 r. w Teatrze Dramatycznym w Opolu. Następnie, od 1950 r., zaangażowany do Teatru Dramatycznego w Jeleniej Górze. W 1955 r. rozpoczął pracę w Operetce Dolnośląskiej we Wrocławiu w charakterze aktora-solisty śpiewaka. Pracował w Teatrze Muzycznym w Gdańsku, Państwowej Operetce w Lublinie, Teatrze Muzycznym w Szczecinie i Łodzi. Współpracował z „Estradą” w Rzeszowie, Krakowie, Koszalinie, Olsztynie. Ma w swoim dorobku wiele ról dramatycznych, musicalowych i operetkowych.

Marek Szydło

Ukończył Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie śpiewu prof. Eugeniusza Sasiadka. Laureat III nagrody konkursu im. Jana Kiepury w Krynicy (1982 r.). W latach 1982-1996 solista Opery Wrocławskiej kreując pierwszoplanowe operowe partie barytonowe. Od 1996 r. solista Teatru Muzycznego - Operetki Wrocławskiej, gdzie występował w wielu musicalach i operetkach. Są to m.in. *Sztukmistrz z Lublina*, *Student żebrak*, *Księga dżungli*, *Chicago*, *Zorba*, *Skrzypek na dachu*.

Wiesław Gawalek

Absolwent PWSM we Wrocławiu w klasie perkusji. Po studiach pracował w Filharmonii Opolskiej, w zespole estradowym Śląskiego Okręgu Wojskowego i w Teatrze Rozrywki w Chorzowie. Od 1991 r. solista Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. Laureat *Brażowej i Srebrnej Iglicy* (1993, 1996). Współpracował z TV Polonia biorąc udział m.in. w programie *Podwieczerek przy mikrofonie*.

Wojciech Ziembolewski

Absolwent Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej we Wrocławiu (1982 r.). Od 1982 r. solista Teatru Muzycznego we Wrocławiu. W latach 1985-87 pracował w Teatrze na Targówku w Warszawie oraz Teatrze Dramatycznym w Walbrzychu. Ma na swoim koncie około stu zaspiewanych i zaprzanych ról, liczne wyjazdy na tournée (Niemcy, Holandia, Ukraina). Współpracuje reżyserska przy następujących spektaklach: *Przygody mrowki Bogo Jogo*, *Skrzypek na dachu*, *Chicago*, *Zorba*, *Księga dżungli*, *Ptasznik z Tyrolu*.

Magdalena Curyk

Absolwentka PWST im. L. Solskiego w Krakowie, Wydziału Zamiejscowe we Wrocławiu. Związana z Teatrem Muzycznym-Operetką Wrocławską, w którym występuje w *Skrzytku na dachu*, *Przygodach mrowki Bogo Jogo*, *Księżde dżungli*. Zdobywczyni *Srebrnej Iglicy*, uhonorowana Nagrodą Marszałka Województwa Dolnośląskiego (dla młodego aktora).

Krzysztof Pajaczkowski

Absolwent Wydziału Wokalno-Aktorskiego PWSM we Wrocławiu. Od 1978 r. do dziś związany z Teatrem Muzycznym-Operetką Wrocławską. Wielokrotny laureat *Iglicy* (nagrody publiczności): w 1986, 87 r. *Brażowej*, 1990 r. *Srebrna*. Liczne występy za granicą (Niemcy, Belgia, Szwajcaria).

Maria Swiniarska

Ukończyła PSM I st. w Koninie w klasie fortepianu. Jest absolwentką Policealnego Studium Piosenkarskiego w Poznaniu pod kierownictwem Doroty Żmijewskiej-Szymańskiej. *Opera za trzy grosze* - to jej sceniczny debiut.

Mirosław Owczarek

Ukończył studia na Wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Nostryfikacja dyplomu w Akademii Muzycznej - Brno (Czechy). Po ukończeniu studiów pracował w Polskim Radio i TV we Wrocławiu, następnie w teatrach dramatycznych w kraju i za granicą - wystąpił na wielu festiwalach m.in. MALTA '94 z Wrocławskim Teatrem Pantomimy. W Teatrze Muzycznym - Operetce Wrocławskiej pracuje od 1996 r. kreując wiele pierwszoplanowych ról - w *Krzytku na dachu*, *Studencie żebraku*, *Księżniczce czardasza*, *Ptaszniku z Tyrolu*. Zagrał też w przygotowanym przez Maimingen Theater niemieckim musicalu *Sallah Shabati*. W dorobku pracy scenicznej ma 95 ról oraz 25 nagród i wyróżnień.

Witold Grochowski

Pracuje w teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej od 1968 r. Ważniejsze zagrane role w następujących spektaklach: *Maly czarodziejski flet*, *Skrzypek na dachu*, *Sztukmistrz z Lublina*, *Cabaret*, *Belle-em Polskie*, *Księżniczka czardasza*, *Ptasznik z Tyrolu*, *Zemsta metopera*

Bogdan Ryncarz

Absolwent Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu (1989 r.). Artysta i inspektor chóru Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. W Teatrze Muzycznym pracuje od 1986 r.. Zagrane role: Kromow (*Wesoła wdówka*) Policjant, Sasza (*Skrzypek na dachu*), Słepy Mechl (*Sztukmistrz z Lublina*), Al Capone (*Chicago*).

Magdalena Piotrowska

Absolwentka Wydziału Łalkarskiego PWST im. L. Solskiego w Krakowie, Wydziału Zamiejscowe we Wrocławiu. W latach 1997-98 aktorka teatru „Frant” we Wrocławiu. Finalistka XXII Przeglądu Piosenki Aktorskiej - Wrocław 2001. Laureatka Głównej Nagrody im. A. Osieckiej - XXVII Ogólnopolskie Spotkania Zamkowe - Olsztyn 2000. Rola Sławy w musicalu *Bię Popiel-Mysia Opera* w Teatrze Rampa w Warszawie (2002).

Monika Stępień

Pracuje w Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej od 1991 r. Jej pasją jest śpiewanie. Przygodę ze sceną zaczęła od FAMY w 1989r.

Arnika Dobras

Absolwentka wrocławskiej Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego w klasie śpiewu ad. Bogdana Makala. Od 1999 r. solistka Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. Laureatka konkursów wokalnych. W 2000 r. debiut w Teatrze Wielkim w Poznaniu partią *Królowej Noicy* w operze *Czarodziejski flet* Mozarta. Koncertowała w ramach wielu festiwali m.in.: „Wratislavia Cantans”, „Warszawskiej Jesieni”. Stypendystka Samorządu Miasta Wrocławia i fundacji „Arkadia” zajmującej się wspieraniem młodych talentów.

„Bo prawo istnieje po to, by można było wyzyskiwać tych, którzy prawa nie znają...”

Ewa Gabońska

Studentka III roku PWST we Wrocławiu. We wrześniu 2001 r. zadebiutowała w Teatrze Polskim w Bydgoszczy w sztuce *Księżyc nad Buffalo*. Od czerwca 2002 współpracuje z Teatrem Polskim we Wrocławiu grając w sztuce *Przygody Hucka Finna*. Współpracuje także z Teatrem Muzycznym-Operetką Wrocławską.

Jolanta Andrzejewska

Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie śpiewu Felicji Jagodzińskiej. Od 1997 r. pracuje w Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej jako solistka.

Michał Chorośński

Absolwent PWST w Krakowie. Posiada w swoim dorobku role teatralne i filmowe. Są tu następujące tytuły: *Wieczór trzech króli* w reż. M. Prusa, *Wiosna narodów* w reż. T.Bradeckiego, *Ogniem i mieczem* w reż. J.Hofmanna, *Przemiana* w reż. P.Miskiewicza, *Piosenki pana Berangera* w reż. M.Stebnickiej, *Wesele* w reż. M.Grabowskiego.

Seweryn Wieczorek

W Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej pracuje od 1998 roku. Bierze udział w spektaklach operetkowych, musicalowych i bajkach dla dzieci.

Jacek Gębura

Tancerz, choreograf, pedagog. Od 1990 r. tancerz Teatru Muzycznego-Operetki Wrocławskiej. Dyrektor artystyczny Młodzieżowego Teatru Tańca ARKA. Tworzy choreografię w studiu Musicalowym prze Teatrze Muzycznym we Wrocławiu i teatrach dramatycznych.

Krzysztof Gliszczyński

Ukończył z wyróżnieniem Białoruską Szkołę Sztuk Pięknych - Wydział Choreografii. Przez 6 lat pracował w Teatrze Muzycznym w Gdyni, w którym brał udział w następujących przedstawieniach: *Hair*, *Scrooge*, *Evita*, *Skrzypak na dachu*, *Jesus Christ Superstar*, *Les Miserables* i wiele innych. Sprawował jako asystent, opiekę choreograficzną nad *Hair*, *Scrooge*, *Atlantis*. Od sierpnia 2002 - kierownik baletu w teatrze Muzycznym - operetce Wrocławskiej.

Maciej Florek

Tancerz, choreograf, wykładowca technik tańca współczesnego i nowoczesnego. Występował w wielu produkcjach artystycznych tańca współczesnego, teatru tańca i teatru dramatycznego. W 1999 r. utworzył grupę *Teatr Tańca DM Floo* we Wrocławiu. Współpracował i pobierał liczne nauki u choreografów i twórców sztuki tańca i teatru: m.in. u Susanne Linke, Jacka Łumińskiego, Sebastiana Prantla, Avi Kaisera, Jarosława Stańka.

Maciej Tuz

Tancerz, wokalista, aktor. Koryfej baletu w Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej. W latach 1987-1990 związany z Operetką Śląską w Gliwicach. Współpracuje z Kieleckim Teatrem Tańca jako pedagog baletu. W latach 2000-2002 był autorem choreografii do serialu TV *Świat według Kiepskich*.

Bartosz Figurski

Tancerz, mim. Współpracował ze Studiem Mim Art, Teatrem Komedia i Teatrem Wielkim (*Otello* Verdiego) w Warszawie, Teatrem Powszechnym w Radomiu (*Musical Forme*). Obecnie współpracuje z Teatrem Muzycznym ROMA w spektaklach *Crazy for you*, *Pinokiusz*, *Grease*. Uczestniczył w programach rozrywkowych w TV, teledyskach.

Alla Potapova

Koryfej baletu. Ukończyła AWF uprawiała gimnastykę artystyczną, pasjonując się jednocześnie tańcem klasycznym i współczesnym, tańczyła w rewii. W Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej pracuje od 1997 r., biorąc udział w większości przedstawień. W 2002 r. otrzymała wyróżnienie publiczności z okazji rozdania *Glisic*.

Monika Urbaniak

Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Bytomiu. Tańczyła w Operze Śląskiej w Bytomiu, obecnie - w Teatrze Rozrywki w Chorzowie. Brała udział w następujących przedstawieniach: *Dziadek do orzechów*, *Czar Straussa*, *Krolewna śnieżka* oraz *Jesus Christ Superstar*, *Skrzypak na dachu*, *Evita*, *Cabaret*. Uczestniczyła w warsztatach tanecznych prowadzonych przez: Mollie Mortimer i Jacka Łumińskiego. Współpracuje również z *Jose Torres y Salsa Tropical*.

Agnieszka Durzyńska

Studentka AWF we Wrocławiu. Prowadziła warsztaty taneczne z funk i hip hopu oraz choreoterapii. Występowała z grupą taneczną STEP, Teatrem Tańca *Make* (współzałożyciel i współchoreograf). Zajęła I miejsce w Akademickich Mistrzostwach Aerobiku 1999.

Magdalena Włochowicz

„Człowieku naucz się tańczyć, bo inaczej aniołowie w niebie nie będą wdziali, co z tobą zrobić!” (Św. Augustyn)

Julia Trojan

Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Mińsku. Artystka Wielkiego Narodowego Akademickiego teatru Opery i Baletu w Mińsku. W latach 1997-99 pracowała w Teatrze Muzycznym ROMA jako solistka baletu w spektaklach baletowych, operetkowych i musicalowych. Współpracowała w reprezentacyjnym Zespole Wojska polskiego i Wytwórni Filmów Fabularnych. Od 1999 r. - solistka baletu w Teatrze Muzycznym-Operetce Wrocławskiej.

Małgorzata Fijałkowska

Absolwentka Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni (*Hair*, *West Side Story*, *Skrzypak na dachu*, *Sen nocy letniej*). Brała udział w widowisku *Kombinat* podczas PPA. Epizody w filmach: *Dzień swira* - reż. M.Koterski, *Cdny szczęścia* - reż. M.Meszaros. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą artystyczną PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

„Czymże jest wytrych wobec pakietu kontrolnego spółki akcyjnej? Czymże jest skok na bank wobec założenia banku? Czymże jest usunięcie człowieka wobec kupienia człowieka?”

ZESPÓŁ MUZYCZNY

dyrygent - Małgorzata Sapiecha - Muzioł

flety: Piotr Głoz, Joanna Wagner

saksofony, klarnety: Marek Kraska, Witold Doroba, Robert Kamalski

fagoty: Andrzej Piątek, Piotr Baran

trąbki: Mirosław Siodłowski, Grzegorz Maliniak

puzony: Jan Chowaniec, Leonard Ciośniński

perkusja: Andrzej Waloszczyk, Michał Czwojda

wiolonczele: Mirosława Lignarska, Konrad Kożuszek

kontrabasy: Piotr Woreniecki, Adam Skrzypek

gitary, banjo: Artur Lesicki, Magdalena Czwojda

akordeony: Łukasz Matuszyk, Arkadiusz Gembara

fortepian: Rafał Karasiewicz, Mirosław Gąsieniec

SONGI

UWERTURA + POWITANIE (Śpiewak podwórzowy)

PROLOG - „Straszny song o Mackie'm Majchrze” (Śpiewak podwórzowy)

„Chorał poranny Pana Peachum”

„Ojcom wbrew” (Pan Peachum, Pani Peachum)

„Pieśń weselna dla ubogich” (banda Mackiego)

„Pieśń kanonierów” (Jackie Brown, Mackie Majcher)

„Duet miłosny” (Mackie i Polly)

Song Polly „Gdy byłam dziewczęciem”

I finał „Opery za trzy grosze” (Polly, Pan Peachum, Pani Peachum)

Piosenka Polly „Pryśły cudowne marzenia”

„Ballada o seksualnym uzależnieniu” (Pani Peachum)

„Ballada sutenerska” (Mackie, Jenny)

„Jenny piratka” (Jenny)

„Ballada o przyjemnym życiu” (Mackie)

„Duet zazdrości” (Lucy, Polly)

II Finał „Opery za trzy grosze” (Mackie, Jenny, Pani Peachum)

„Pieśń o daremności jakichkolwiek ludzkich poczynąń” (Pan Peachum)

„Pieśń o Salomonie” (Jenny)

„Głos znad grobu” (Mackie)

„Ballada, w której Mackie prosi wszystkich o przebaczenie” (Mackie)

III Finał „Opery za trzy grosze” (Jackie, Mackie, Polly, Pan Peachum, Pani Peachum, chór)

Finałowy „Straszny song o Mackie'm Majchrze” (Śpiewak podwórzowy)

„Światło dzieli od ciemności
Czasem tylko mały krok -
Świetnie widać tych w jasności,
Innych nadal skrywa mrok”

Teatr Muzyczny – Operetka Wrocławska
50-020 Wrocław, ul. Marszałka J. Piłsudskiego 72
tel. + 48 (0 *prefiks* 71) 343-80-51, fax 343-87-26

Dyrektor Naczelny i Artystyczny
Wojciech Kościelniak

p.o. Dyrektora ds. Administracyjno-Technicznych
Jakub Deryng-Dymitrowicz

**Kierownik ds. Przygotowania
i Eksploatacji Przedstawień**
Ilona Prasał

Kierownik Chóru
Bogusława Orzechowska

Kierownik Baletu
Krzysztof Gliszczyński

**Kierownik Działu Reklamy
i Sprzedaży**
Przemysław Zaleski

**Specjalista ds. PR/Rzecznik
Prasowy**
Izabella Starzec

Kierownik Sceny
Wiesław Hutnik

Kierownik Techniczny
Ryszard Żurakowski

Redakcja programu:
Izabella Starzec

Materiały źródłowe:

L. Kydryński *Przewodnik operetkowy*,
PWM 1986

L. Kydryński *Przewodnik po filmach
muzycznych*, PWM 2000

Praca zbiorowa *Kronika Opery*,
Wydawnictwa „Kronika” 1993

B.Schäffer *Muzyka XX wieku*,
Wydawnictwo Literackie 1975

Opracowanie graficzne tła:
Marcin Kryjom

Serwis fotograficzny:
Marek Długosz

Zdjęcia:

Marek Długosz, Izabella Gawel, Łukasz Gaw-
roński, Andrzej Głuc, Łukasz Głowala, Marek
Grotowski, Liliana Keller, Wojciech Małkiewicz,
Andrzej Niedźwiecki, Janusz Stankiewicz,
SONY MUSIC POLSKA/ Krzysztof Opaliński

Zamówienia na bilety przyjmuje:
Biuro Organizacji Widowni i Obsługi Widzów
Czynne pon. -pt. w godz. 8.00-16.00
Tel. 343-56-52, Fax 343-71-61

**Kasa czynna codziennie oprócz niedziel i poniedziałków,
od 12.00 do 18.00**

e-mail: operetka@teatr-muzyczny.pl
<http://www.teatr-muzyczny.pl>

Skład:
Krzysztof Wątorski, PROMAX
ul. św. Antoniego 2/4, Wrocław, tel. 344 46 18

Druk:
PROMAX, ul. św. Antoniego 2/4, Wrocław, tel. 344 46 18

Sponsorzy i patroni medialni:

